

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

lauantai 4.7.2026
iltaseurat klo 18.30
Juha Rauhala

Hyvät herättäjäjuhluvieraat, täällä juhlakentällä ja radioiden ääressä,

On olemassa paikkoja, jotka eivät ensin puhuttele, mutta jotka lopulta jäävät sydämeen.

Vuosia sitten työskentelin kirkossa, joka on tunnettu siitä, että se on karun näköinen, joidenkin mielestä jopa ruma. Kirkko rakennettiin 1960-luvulla tulipalossa tuhoutuneen vanhan puukirkon tilalle. Tuosta vanhasta kirkosta vanhemmilla paikkakuntalaisilla on yhä kauniita muistoja — ja mustavalkokuvia.

Uusi kirkko päätyi puolestaan äänestykseen, jossa etsittiin koko maan ruminta rakennusta. Kirkko on valtava kuparilla vuorattu laatikko, terästä ja betonia, karua ja synkkää.

Kirkon eteinen on matala ja hallimainen mutta kun avaa oven ja astuu kirkkosaliin sisään, niin kaikki muuttuu.

Kirkkosali on huikaisevan korkea. Yhtä korkea kuin monessa tuomiokirkossa. Katse hakeutuu automaattisesti ylös korkeuksiin. Ja ehkä sen tuleekin hakeutua, ollaanhan Jumalan huoneessa.

Seinissä ei ole ikkunoita. Ne ovat ylhäällä, katon rajassa. Valon säteet tulvivat ylhäältä alas, leikittelevät ja liikkuvat isoilla valkeilla seinillä. Valo tulvii seiniin ja tilaan monelta suunnalta. Tilassa on avaruutta, valoa ja levollisuutta. Arkkitehdin ajatus tyhjistä tilasta on yhä aistittavissa. Kirkko oli alun perin niin pelkistetty, ettei siellä ollut alttaritauluakaan. Myöhemmin sellainen kuitenkin hankittiin.

Alttaritaulu on suuri maalaus, joka nousee lattiasta monen metrin korkeuteen. Se on niin leveä ja kaarella, niin että näyttää siltä kuin se yrittäisi halata koko alttarialuetta. Maalauksessa Jeesus kantaa karitsaa harteillaan. Elämän vihreys ympäröi häntä ja karitsaa, vihreän eri sävyissä.

Mielessäni kutsuin kirkkoa Hyvän paimenen kirkoksi. Ei se ollut sen virallinen nimi mutta ihan hyvin voisi olla.

Kirkkovuodessa on Hyvän paimenen sunnuntai, jonka latinankielinen nimi on Misericordia Domini. Olen miettinyt Hyvän Paimenen sunnuntaita ja sen latinankielistä nimeä.

Me ihmiset kannamme monenlaisia asioita ja taakkoja. Täällä juhlakentällä kohtaamme tuttuja, ehkä tutustumme uusiin ihmisiin, joku saa olla perheen ja suvun kanssa, ystävien kanssa, jollakin on suku ja ystävät enää muistoissa ja rukouksissa.

Vaikka kohtaamme ja keskustelemme, monet asiat jäävät huultemme taakse: murheet, kysymykset ja se, mitä sydän todella kantaa. Emme voi tietää, mitä toiselle oikeasti kuuluu, ja usein jokainen yrittää selvittää yksin sydämensä kanssa.

Elämä on kaunista ja ihanaa mutta välillä varjot lankeavat ihmisen polulle.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Kohtaamme elämässä monenlaisia vastoinkäymisiä. Yritämme elää hyvin ja tasapainoisesti, mutta elämä päättää usein toisin. Epäonnistumisia tulee ihmisuhteissa ja työssä; sanomme ja teemme asioita, jotka vievät meidät laaksoihin, joista on vaikea päästä pois.

Elämä voi tuoda mukanaan myös kärsimystä sairauden muodossa. Me itse tai läheisemme voimme sairastua. Joskus elämä pysähtyy yhteen puheluun, lääkärin vastaanotolla lausuttuun sanaan tai viestiin, jonka toivoisi jääneen tulematta. Toivo voi syttyä välillä ja sitten se voi sammua.

Monet näistä asioista me kätämme sydämeemme — samaan paikkaan, jossa ovat muistot kesien aurinkoisista päivistä, ilo ja rakkaus. Niiden rinnalle asettuvat myös elämän murheet ja taakat.

Raamatussa on tekstejä, jotka kertovat, kuinka Jumala tuntee jokaisen meistä ja kuinka hän näkee ja tutkii jokaisen sydämen. ”Jo ennen kuin sana on kielelläni, sinä, Herra, tiedät kaiken.” Tämä tuntuu ainakin minusta yhtä aikaa sekä pelottavalta että lohdulliselta.

Mutta ehkä vielä merkillisempää on se, että Raamatussa Jumala ei kerro vain meidän sydämestämme. Hän kertoo myös omastaan.

Hän tekee sen yksinkertaisella kuvalla: ”*Minä olen hyvä paimen.*”

Misericordia Domini.

Ajattelen, että sana *misericordia* on kaunis. Siinä kuuluvat yhteen *miseri* — kurjat, köyhät ja elämän painamat — sekä *cordia*, sydän. Suomeksi Herran laupeus, hellämielisyys.

Ehkä Jumala kertoo jotakin omasta sydämestään: että hänen sydämensä liikkuu erityisesti niiden puoleen, joiden elämässä on surua, vaikeuksia tai pettymyksiä.

Moni meistä kaipaa, että joku näkisi minut. Ehkä toivomme helpotusta: että joku ottaisi osan pois siitä, mikä painaa sydäntä. Mutta jos siihen ei pysty, sekin on paljon, että joku on rinnalla.

Meillä on Jumala, jolla on sydän meitä kohtaan. Hän tahtoo asua sydämessämme ja jakaa elämäntilanteemme, erityisesti silloin kun on kaikkein vaikeinta. Hän ei vaadi täydellisyyttä tai onnistumista, vaan rakastaa sinua, koska olet hänen lapsensa.

Hän rakastaa erityisesti niitä, joita elämä ei juuri nyt tunnu kantavan. Me ihmiset kannamme sydämessämme paljon sellaista, mitä emme näytä toisille. Ihminen voi myös pelätä omaa sydäntään: kelpaanko minä tällaisena?

Jumala ei vain näe sydäntä. Hän katsoo toisin.

Hän ei ole etäinen tarkkailija. Hänellä on sydän, joka liikkuu ihmistä kohti. Hän ei pelästy rikkonaisuutta, ei väistä ahdistusta eikä käänne katsettaan pois keskeneräisyydestä. Juuri siellä, missä ihminen on heikoimmillaan, Jumala tahtoo olla kaikkein lähimpänä, vahvimmin.

Ehkä on niin, että yksin emme jaksaa. Mutta yhdessä Jumalan kanssa selviämme — Hyvän paimenen kanssa.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Ehkä rukouksemme on vanhan virren sanat:

Ah Herrani, mun Jeesuksein,
tee asunnokses sydämein.
Mua älä hylkää tuskassa,
vaan vahvista ain uskossa.

Kun ajattelen tuota kirkkoa, muistan monia asioita, koruttoman ja karun kirkon mutta myös valon. Sen, joka tuli ylhäältä ja laskeutui hiljaa valkoisille seinille. Ehkä Jumalan läsnäolossa, armossa on jotakin samanlaista.

Se ei poista kaikkea pimeää, mutta se löytää tiensä alas.